

Om de danske myndigheders behandling af flygtninge fra Damaskus

Flemming Meyer

Kommentar

Hos SSW blev vi kede af at høre om den danske regerings vurderingen af situationen i Syrien og de derudaf følgende instruktioner til myndighederne. Den danske regering har modtaget mange internationale reaktioner på beslutningen om at være det første EU-land og det eneste land udover Ungarn, der ønsker at sende syriske flygtninge tilbage til de dele af landet, der blev udpeget som at være "sikre". Der er tale om hovedstaden Damaskus, hvor der i øjeblikket ikke foregår nogen direkte kampoperationer.

Sådanne krav kender vi også fra Tyskland, for eksempel fra forbundets indenrigsminister Seehofer, der ved årsskiftet meddelte, at han ville deportere de såkaldte "Gefährder", dvs. personer der anses som terrortrussel af de ansvarlige myndigheder samt gerningspersoner til Syrien.

Indtil videre har sådanne meddelelser været ren retorik. I en intern statusrapport fra udenrigsministeriet, står der, som blandt andet blev rapporteret af avisen taz, at der ikke findes beskyttelse mod politisk forfølgelse, anholdelse og tortur i nogen del af Syrien. Forresten har Tyskland hverken nogen form for diplomatisk repræsentation i Syrien eller officielle forbindelser med Assad-regimet. Der findes heller ikke noget samarbejde eller relation til Bashar al-Assads regime mellem Danmark og Syrien.

Det, at opholdstilladelse for de flygtninge, der kommer fra Damaskus, ikke er blevet forlængede, betyder ikke, at de direkte sendes tilbage til Syrien mod deres egen vilje. Deporteringer kan ikke udføres i øjeblikket. Men ikke desto mindre har regeringens instruktioner udvirkninger, som vi ikke ønsker. De pårørte bliver nødt til at vælge mellem frivillig hjemrejse eller at bo i et udrejsecenter på ubestemt tid.

Gennemførelsen af denne beslutning vil også have drastiske konsekvenser for familier. I nogle tilfælde har individuelle familiemedlemmer forskellige niveauer af beskyttelse. Det betyder for eksempel at mænd, der potentielt kan blive trukket ind i Assads hær, har en højere beskyttelsesstatus end deres søstre og mødre.

Ud over den sociale kulder, der ligger i separationen af familier, betragter vi det som en uholdbar fejltagelse at tro, at kvindelige familiemedlemmer har mindre ret til beskyttelse. Børn, der vender tilbage,

ventes ødelagte skoler og usikker adgang til fødevarer i Damaskus. Flygtninge rapporterer igen og igen, om hvad de er bange for, når de vender tilbage til Syrien – også på baggrund af udsagn på de sociale medier, som de har yttet i mellemtiden.

Dette er ikke de danske værdier, vi følger.

Danmark bliver her syd for grænsen altid sat i forbindelse med lune, hjertelighed, medmenneskelighed og frisind. Disse værdier bliver her tilsidesat.

Dét, der giver os håb, er de mange protester, der finder sted i Danmark mod denne linje af regeringens asylpolitik. Elever, lærere, skoleadministratorer, NGO'er og partier viser solidaritet med syriske flygtninge over hele landet.

Selv de partier, der ellers støtter regeringen, kræver svar fra udlændinge- og integrationsminister Mattias Tesfaye og bruger deres parlamentariske muligheder.

Der er også tydelig utilfredshed på europæisk niveau.

For nylig har danske politikere i en sammenslutning af 33 politikere fra EFA (European Free Alliances), som vi som SSV også hører til, skrevet et åbent brev til Mette Frederiksen, der opfordrer regeringen til at opgive sine planer.

Jeg håber, at den voksende modstand bliver hørt og henvendelserne kommer til at virke.

Han Flemming Meyer regionsformand for Sydslesvigske Vælgerforening (SSW)